

kunne træffes Aftale med Forældrene og Nabo-
præsten om, at Confirmationen fandt Sted der,
en Udvei, som Forældrene jo altid ville have
paa Grund af Sognebaandets Løsning, og,
dersom de af Forældrene anførte Grunde vare
gyldige og overbevisende, kan jeg ikke nære
nogen Tvivl om, at Præsten gjerne vilde gaae
ind paa en Confirmationsforberedelse selv for
Gen. eller To, og han vil vistnok vare villig
dertil, især naar særegne Grunde tale derved.
Jeg skal til Slutning anbefale vort Forslag,
idet det dog, som sagt, forekommer mig klart,
at der ikke er stor Forskiel paa, enten man
vedtager det ene Forslag eller det andet.

Ordføreren (Johansen): De to for-
skjellige Endringsforslag, som ere motiverede
af de Rigsdagsmænd, der staae i Spidsen for
dem, har Udvalget ikke fundet Anledning til
at gaae ind paa, ligesaa lidt som at anbefale
dem til det ærede Thing. Hvad det første
Forslag angaaer, kan jeg ikke see, at det inde-
holder Andet end en Omstriking af det
oprindelige Lovforslag, og hvad det andet
Forslag angaaer, gaaer det ud paa, at der til
Slutningen af det oprindelige Lovforslag skal
tilføies en Bestemmelse, som gaaer ud paa at
fastsætte, at mindst 3 Confirmander skulle an-
meldes, forinden der skal kunne afholdes Con-
firmation paa Søndagen efter Mikkelsdag. Det
forekommer nu mig, at det ikke er sagt, at der
vil blive afholdt Confirmation, fordi der bliver
anmeldt 3 Confirmander, thi det vil dog ligge
i Præstens Haand at erkyndige sig, om disse
3 ere modne, og det bliver da et Spørgsmaal,
om han skal confirmere den Ene eller de To
af de Tre, som maatte befindes modne. Det
forekommer mig, at det oprindelige Lovforslag
indeholder alle de Bestemmelser, som man i saa
Henseende kan ønske, og naar man med nogen-
lunde Velvillie for Sagen vil læse Lovforsla-
get, kan det meget godt forklares deraf, hvad
Meningen er. Dersom imidlertid et af de so-
religgende Endringsforslag skulde kunne be-
virke, at Loven kunde faae Lovskraft, kan jeg
for min Deel ikke have Noget derimod. Mit
Formaal er, at Loven maa komme ud, da jeg
veed, at der er Mange rundt omkring i Lan-
det, som med Længsel vente paa den. Til

disse saa Bemærkninger skal jeg indskrænke mig
og overlade til de ærede Medlemmer at be-
stemme sig for, hvilket Forslag de ville vedtage,
eller muligvis intet af dem.

Fleischer: Jeg hører til dem, der have
havt Noget imod det sidste Forslag, som er stil-
let af den ærede Rigsdagsmand for Maribo
Amts 3die Valgfreds (Barfod), og til dem,
der have været med at stille det første En-
dringsforslag. Jeg havde imidlertid ikke taget
Ordet i denne Sag, hvis ikke det sidste Forslag
var blevet anbefalet paa en saa forunderlig
Maade, egentlig kun anbefalet ved at rive ned
paa det første. Det blev anbefalet derved, at
det første var daarligt Dansk, fordi der staaer
„Menighedskreds“ istedetfor „Pastorat“, men
jeg tror, at den ærede Taler, som betegnede,
at det Første var slet Dansk, dog selv søgte, at
han var kommen ind paa en Udvei og vilde
gøre Latin til Dansk, men dette skulle vi dog
have os frædet. Hvad det andet Klagepunkt
angaaer, da siger han, at det var forunderligt,
om man vilde foretrække Udtrykket „Børn“, der
idetmindste maa forklares om 2, for dette, at
han stiller 3 som Betingelse for Confirmatio-
nens Afholdelse; men jeg skal gjøre opmærksom
paa, at, naar der spørges, om en Familie har
Børn, saa svarer man aldrig: „Nei, den har
eet“, men man siger altid: „Ja, den har eet“.
Det vilde være reent Haarkløveri, naar man
absolut vilde paaftaae, at „Børn“ i den Sam-
menhæng, hvort det staaer i Endringsforsla-
get, skulde betyde idetmindste 2 Børn. Jeg
kan altsaa paa ingen Maade indrømme, at
der absolut ifølge Endringsforslaget skal hol-
des paa, at der skal melde sig To, for at Con-
firmation kan finde Sted; ja, jeg paaftaaer der-
imod, at, den rette Mening af det er den, at
vi ikke skulle binde Menigheden og Præsten saa-
ledes, at, naar idetmindste 2 eller 3 melde sig,
skal han confirmere, og ellers ikke. Det kunde
gjerne være, at der selv i dette Tilfælde ikke
var nogen paatrængende Grund til, at Con-
firmation blev afholdt, og, naar da Forholdet var
godt mellem Præsten og Menigheden, vilde en
mindelig Overenskomst nok finde Sted, men,
selv om kun en Eneeste melder sig, dersom det
f. Ex. var en meget fattig Familie, der havde